

Sp bør stoppe tiggeforbud

Regjeringen foreslår å innføre et nasjonalt tiggeforbud, der også de som hjelper tiggerne kan bli straffet. Senterpartiet har programfestet å gjeninnføre forbud mot tigging, men bør likevel stanse regjeringens planer.

Ett av alternativene i det nasjonale tiggeforbudet som regjeringen har sendt på høring, er å straffe organisert tigging med bøter eller inntil ett års fengsel. Medvirkning til tigging skal straffes like strengt. Den straffbare medvirkningen gjelder alle former for bistand som legger til rette for at det kan være mulig å utøve tigging, eller for at tiggingen skal bli mer effektiv. Det vil for eksempel være forbudt å tilby en kald tigger et teppe, dersom det muliggjør at tiggeren holder ut i vinterkulda.

Et flertall på Senterpartiets landsmøte gikk inn for å gjeninnføre tiggeforbudet. Det opprinnelige forbudet var hjemlet i lov om Løsgjænger, Betleri og Drukkenskap, som ble opphevet i 2005. Etter at tigging ble tillatt, har tilstrømmningen av tiggere fra utlandet økt. Etter dette har kravet om å gjeninnføre et tiggeforbud tiltatt i styrke, noe som altså har resultert i regjeringens lovforslag.

Senterpartiet avgjør i praksis om regjeringens forslag får flertall i Stortinget eller ikke. Dermed har partiet, som stortingsrepresentant Kjersti Toppe ganske riktig påpeker, et ekstra ansvar. Hun har karakterisert regjeringens forslag som uakseptabelt. Også partiets justispolitiske talskvinne Jenny Klinge, som var en av forkjemperne for å gjeninnføre tiggeforbud, reiser tvil om partiet kan støtte regje-

Oppsummert

Forbud

1 Regjeringen har sendt ut forslag til nasjonalt tiggeforbud på høring.

Senterpartiet

2 Selv om Sp har programfestet å innføre et tiggeforbud, bør partiet stoppe regjeringens planer.

Uverdigg

3 Å forby fattigdom, og kriminalisere medmenneskelighet, er ikke vårt samfunns verdigg.

ringens forslag slik det foreligger.

Toppe var blant dem som tok til motmæle da partiet behandlet spørsmålet om tiggeforbud. Hun varsler en omkamp om saken på det kommende landsmøtet i mars. Senterpartiet gjør lurt i å revurdere standpunktet.

Å kriminalisere tigging er i prinsippet et forbud mot fattigdom. Å bøtelegge folk som i sin mangel av penger tyr til tigging, tenderer dessuten mot det meningsløse. Å straffeforfølge mennesker som viser medmenneskelighet med nødstilte, er ikke verdigg et samfunn som skal være tuftet på humanisme og solidaritet.

Ingen ønsker tigging eller fattigdom, men dette kan umulig bekjempes med et lovforbud.

SAGT

av andre

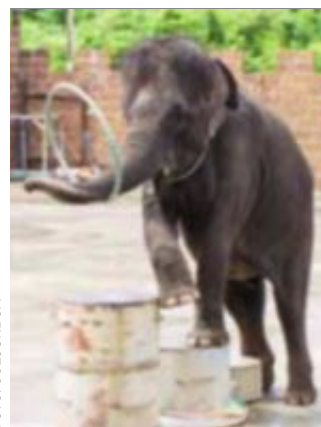

FOTO: COLOURBOX

Ble brevtema: Elefanten.

Tja til elefant

* «Våganpolitikkerne ville ikke si nei til elefanter i sirkus i Vågan. Som kompensasjon sender de et brev til departementet.»

Ingress i Lofotposten.

Nei til besvergelses

* «Næringsnøytrale besvergelses og statsbedrifter på salg er neppe svaret på hvordan vi bygger framtidens Norge.»

Ap-nestleder Helga Pedersen i Klassekampen.

Nei til ølbil

* «Me har isbilen som kjører rundt i gatene og dingar. Skal me få ølbilen også?»

KrF-lokalpolitikar Sverre Risa vil ikkje ha ølsalg på nett i Time kommune, skriv Jærbladet.

Nei til tiggeforbud

* «Norske politikere mangler ikke kreativitet og gjennomføringskraft når de skal fjerne tiggere fra gatebildet. Hvor er det samme engasjementet for å gjøre noe med roten til problemet?»

Tone Sofie Aglen, kommentator i Adresseavisen.

Nei til salg

* «På slutten av 1990-tallet sirklet private kraftselskaper rundt vannkraftkommuner i Norge som bier rundt honningblomster.»

Og mange kommuner solgte, skriver samfunnsredaktør i Dagsavisen Irene Halvorsen.

Ja til dialog, men ...

* «Jeg vil minne om at ekstremister og personer som er i randsonen til å bli radikaliseret, ikke kommer på dialogmøter. Det er viktigere å sette kommunene i stand til å gjøre et praktisk arbeid mot disse.»

Aps justispolitiske talsperson Hadia Tajik i Vårt Land.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf. 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Bioøkonomi for Bygde-Norge?

FAGHJØRNET

Vi er inne i en tid hvor vi observerer økende konkurranse om naturressursene. Dette gjelder både for de ressursene som har begrenset omfang og for arealene hvor nye ressurser kan produseres.

Med forventninger om befolkningsvekst globalt så vel som nasjonalt, energiknapphet og økende usikkerhet knyttet til effektene av klimaendringene for landbruk, skogbruk og havbruk, presser det seg frem et behov for å tenke nytt om hvordan vi skal sikre produksjon og foredling av nok og trygg mat og skape verdier for fremtiden.

Bioøkonomi har blitt lansert som en visjon for å løse noen av de utfordringene vi står over for i denne sammenhengen. Med bioøkonomi menes en endring i hele det økonomiske systemet som i dag så sterkt baserer seg på forbruk av fossile energikilder for sin eksistens (som innsatsfaktor i produksjon, i transport og som hoved- energikilde i både privat og offentlig sfære) til et system som baserer sin produksjon, overlevelse og vekst på fornybare energikilder. Det er store for-

ventninger til og visjoner om hva bioøkonomien kan bidra med, globalt så vel som helt lokalt. På veien mot det som har potensial til å gi gjennomgripende endringer i produksjon og økonomi, finnes en hel rekke måter å tenke bioøkonomi.

Den dominerende forståelsen er den teknologioptimistiske, hvor bioteknologi og andre teknologiske innovasjoner antas å kunne bidra med de løsningene samfunnet søker. Dette har også blitt en del av den norske retorikken. Denne tenkningen følges imidlertid også av en global orientering og markedstenkning hvor det ikke spiller så stor rolle hvor løsningene produseres. I globale verdikjeder for produksjon av løsninger kan de ulike komponentene hentes fra alle verdens hjørner; det som gir raske og billige løsninger vil prioriteres til fordel for vekst i bioøkonomien.

I dette perspektivet kan man finne løsninger på en del utfordringer som vi står overfor her og nå, og det er positivt. Fokus er imidlertid veldig produksjonsorientert og har foreløpig mindre fokus på energiforbruket i produksjonen. Hittil har det blitt for lite fokus på de sosio-kulturelle årsakene til

Hilde Bjørkhaug

Hilde Bjørkhaug er forsker ved Norsk senter for bygdeforskning.

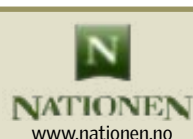
LOKALT

«Skal ta bioøkonomien på alvor så er det gode grunner for å mobilisere lokalt for å møte de store samfunnsutfordringene.»

de store samfunnsutfordringene, hva som bør gjøres med disse eller hvilke tiltak som er nødvendig i en langsiktig planlegging for endring i energigrunnlaget for de økonomiske aktivitetene våre.

Det kan også være en iboende konflikt mellom det som fremstår som et ensidig fokus på intensivering av produksjonen i landbruket og målsettingene om en overgang til en bioøkonomi, selv om mange av løsningene vi i dag etterspør retter seg mot et slikt produksjonsregime. Vi har over flere tiår vært vitne til en nedgang og sentralisering av antall driftsenheter og i areal i landbruket. Med dette har det også foregått en svekking av ressurspotensialet i form av menneskelige og organisatoriske ressurser som kan støtte opp om utvikling av naturressursene.

Bioøkonomien er avhengig av disse ressursene, og om vi skal ta bioøkonomien på alvor så er det gode grunner for å mobilisere lokalt for å møte de store samfunnsutfordringene. Gjennom å identifisere potensiale, muligheter og løsninger kan Bygde-Norge mobiliseres for å skape nye verdier gjennom produksjon av fornybare ressurser, gjennom forbruk av fornybare ressurser lokalt.

Sjefredaktør:
Mads Yngve Storvik
mads.storvik@nationen.no

Politisk redaktør:
Kato Nykvist
kato.nykvist@nationen.no

Nyhetsredaktør:
Rino Andersen
rino.andersen@nationen.no